

Sygn. akt II KZ 41/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 24 listopada 2016 r.,
w sprawie **K. C.**,
skazanego z art. 178a § 1 i 4 k.k. i in.,
zażalenia skazanego,
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt VI WKK (...),
o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 marca 2015 r., sygn. akt II K (...), K. C. został uznany za winnego popełnienia przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k.k. i in., za które wymierzono mu karę 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt VI Ka (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zmienił ww. wyrok Sądu Rejonowego w O. w częściach dotyczących opisu jednego z przypisanych oskarżonemu czynów, podstawy wymiaru kary łącznej oraz środka karnego, a w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W piśmie z dnia 1 września 2016 r. skazany K.C. wniósł o „kasację wyroku”, wskazując że został niesłusznie skazany na tak wysoką karę pozbawienia wolności.

Zarządzeniem z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt VI WKK (...), Zastępca Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. odmówił przyjęcia kasacji wobec jej wniesienia po terminie oraz przez osobą nieuprawnioną.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł skazany K. C., podnosząc że nie został wcześniej poinformowany, iż może złożyć w sprawie kasację, w której zaistniały nowe okoliczności.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. lub w art. 429 § 1 k.p.k., albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k. Zgodnie natomiast z art. 429 § 1 k.p.k. prezes sądu pierwszej instancji odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

W przedmiotowej sprawie w rozprawie apelacyjnej w dniu 26 października 2015 r. uczestniczył obrońca K. C.. O ile sam skazany nie był obecny na rozprawie apelacyjnej, to odpis zapadłego przed Sądem Okręgowym w W. w dniu 26 października 2015 r. został mu doręczony wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia kasacji (k. 282) w dniu 29 października 2015 r. (odbiór pisma pokwitowała małżonka skazanego). Skazany zdawał sobie zatem sprawę z możliwości wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a jednak nie złożył w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. Natomiast jeszcze w grudniu 2015 r., a później w lipcu 2016 r., zwracał się do Sądu Rejonowego w O. z wnioskami o „odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności” (k-316 i nast. akt).

Niezależnie od tego, zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Tego wymogu złożone przez K. C. pismo również nie dopełniło, czego

efektem była odmowa przyjęcia kasacji. W tym zakresie należy jednak wskazać, że w zaskarżonym zarządzeniu błędnie wskazano, jakoby przedmiotowa kasacja była wniesiona przez osobę „nieuprawnioną” – skazany jest bowiem osobą uprawnioną do wniesienia kasacji, jako strona (art. 520 § 1 k.p.k.), z tym, że w tym zakresie obowiązuje wskazany powyżej wymóg jej sporządzenia i podpisania przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym. Jeżeli natomiast wniesiona osobiście przez skazanego „kasacja” tego wymogu nie spełniała, to właściwym byłoby wezwanie skazanego do uzupełnienia tego braku formalnego w terminie 7 dni pod rygorem odmowy jej przyjęcia. Ponieważ jednak kasacja skazanego została wniesiona i tak po terminie określonym w art. 524 § 1 k.p.k., to zbędnym byłoby wzywanie skazanego do uzupełnienia braku formalnego poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym, skoro i tak należałoby odmówić jej przyjęcia, jako wniesionej po terminie.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.